

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Název vzdělávacího materiálu:	Karel Poláček – Bylo nás pět
Číslo vzdělávacího materiálu:	VY_32_INOVACE_CJL2.2.17
Autor vzdělávacího materiálu:	PhDr. Zdeňka Hůlová
Období, ve kterém byl vzdělávací materiál vytvořen:	únor 2013
Vzdělávací oblast:	Jazyk a jazyková komunikace
Vzdělávací předmět:	Český jazyk a literatura
Tematická oblast:	Česká literatura 1. poloviny 20. století
Ročník, pro který je vzdělávací materiál určen:	3. a 4. ročník gymnázia (vyšší stupeň)
Anotace:	Vzdělávací materiál slouží k interpretaci díla Karla Poláčka <i>Bylo nás pět</i> a prohlubuje kompetence pro čtení s porozuměním. Inovuje výuku využitím pracovního listu v papírové podobě nebo na folii k projekci na meotaru.
Citace použitých zdrojů:	POLÁČEK, Karel. <i>Bylo nás pět</i> . 3. vyd. Praha: Československý spisovatel, 1963. ISBN nevedeno. s. 57. Vlastní zdroje.
Vzdělávací materiál vytvořen v rámci projektu Sportovní gymnázium - škola 21. století	

1. Výchozí text pro interpretaci

Karel Poláček – Bylo nás pět

Že bych se moc těšil na Ježíška, to se moc netěším, protože nikdy nedostanu, co bych chtěl. Oni mně dávají pořád jenom, co potřebuju, což jest švindl, jelikož by mně to stejně musili koupit, tak jaképak copak. Jináč už mám všecinko, halifaxky, svetr, co má zips, a tepláky, sáňky i hokejku. A kdyby se mne naši doopravdy ptali, co bysem si přál, tak bysem doopravdy musil říci, že nejradši ze všeho bych chtěl dřevěnou nohu, jako má pan Zilvar, jelikož by mně to všichni záviděli a nejvíce Bejval Antonín. A kdyby mně nedali pod stromeček nohu, tak bysem si přál, abych už nemusil chodit do houslí, a když ani to ne, tak aspoň album cizozemských známek.

Já však svoje přání nikomu neřeknu, jelikož by naši pravili, že jsem skoták a povstalec a že ze mne nic nebude, a tatínek by řval děsným hlasem, že musím z domu a že mne nechce vidět, a pak bysem musil celou hodinu vrzat na housle. Už jsem housle třikrát vynechal, protože pan učitel mě kárá, že mám šmytec jako botu a proč jsem si ho nevypral.

Jináč se mně o vánocích všecko líbí, my máme vždycky vaničku, co v ní plavou kapři a otvírají hubu. Tatínek se každou chvíli přijde z kvelbu na ně podívat a praví: "To jsou chlapáci." Maminka krájí mandle, Kristýna přebírá rozinky a já je kradu a ony říkají, abysem šel pryč. A náš Honza chodí po kuchyni, ocas má vzhůru jako proutek a ke všemu čuchá. Tatínek a maminka, jakož i Rampepurda na něho dupají a praví silným hlasem: "Nemusíš ke všemu čuchat, nikdo se tě neprosil, a jdi pryč, tady není nic pro tebe. Šic!" a Honza jde pryč, a když kráčí po dvoře, tak se vyhýbá sněhu, jelikož ho to zebe do tlapek.

2. Úkoly k interpretaci textu

1. Kdy a kde se příběh odehrává?
2. O jaký literární žánr se jedná?
3. Charakterizujte dílo z hlediska námětu a kompozice.
4. Uveďte postavy, jejichž osudy jsou v příběhu zachyceny.
5. Na čí straně jsou autorovy sympatie a proč?
6. Charakterizujte jazykové a stylizační prostředky.
7. Objasněte termín: jazyková komika. Vyberte z textu konkrétní příklady.